NAVICKAS Alfonsas Jonas

Alfonsas Jonas Navickas

NAVICKAS Alfonsas Jonas (g. 1936 03 19 Sablauskių k., Naujosios Akmenės kaim. sen. – 2025 09 03 Klaipėdoje) – inžinierius, poetas, vertėjas, visuomeninio ir kultūrinio gyvenimo veikėjas. Anksti netekęs tėvų, vaikystėje gyveno Šemetaičių k. (Papilės sen.), lankė Žilių prad. ir septynmetę m-lą, 1954 baigė amatų m-lą Klaipėdoje, 1967 – Klaipėdos politechnikumą. Nuo 1954 dirbo Klaipėdoje statybų darbininku, techniku, meistru, inžinieriumi, nuo 1977 – Klaipėdos paveikslų galerijos vyr. inžinierius, nuo 1980 – inžinierius įvairiose Klaipėdos įmonėse, 1983 – 1997 – vandens tiekimo įmonės specialistas. Buvo literatų būrelio prie Klaipėdos mst. laikraščio redakcijos, Lietuvos rašytojų s-gos jaunųjų rašytojų sekcijos pirmininkas, vadovavo Žemaitijos rašytojų bendrijai. Nuo 1997m. atsidėjęs vien literatūrinei kūrybai. Lietuvos rašytojų sąjungos narys nuo 1998m. Išleido eilėraščių rinkinius „Vieversio namai“ (1990), „Dūzgia vėjo akmuo“ (1997), „Pasirinkimas“ (2010), „Vieninteliam laikui“ (2011), ,,Donelaičio kelyje”(2013),(skirta K. Donelaičio 300-osioms gimimo metinėms. Pripažinta nacionalinio lygio knyga, įtraukta į retų leidinių sąrašą), ,,Pagautas buvau kelionėj”(2015). Knygos vaikams; ,,Skruzdės metai”(1990), ,,Gudrusis šamas”(1992), ,,Grybų lietus” (1993), ,,Vaikų knygelė”(2003). Parengė P. Drevinio kūrybos ir atsiminimų apie jį knygą „Nekrisk, žvaigždele“ (1995). Paskelbė rusų poezijos vertimų. Eilėraščiai spausdinti Akmenės r. laikraštyje „Vienybė“. 2016 suteikta vardinė Klaipėdos I. Simonaitytės premija. 2017 apdovanotas Europos totorių aljanso (ATA) medaliu už kultūros vystymą ir populiarinimą.

Inf.: *Lietuvių literatūros enciklopedija.*